

Girona Marta Madrenas
Alcaldeessa Nacional. Planes 00 i 00

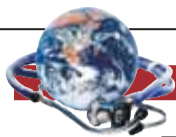
Protagonistes Yolanda Roman
Guarda de refugi Nacional. Planes 00 i 00

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 16 d'agost del 2022. Any XLVII. Núm. 16177 - AVUI / Any XLIV. Núm. 15047 - EL PUNT

DOSSIER Planes de la 4 a la 8

Malalts pel canvi climàtic

La crisi del clima pot portar malalties encara no establertes a Catalunya

La sequera afecta **amb duresa** aquest estiu gran part del continent europeu

El Pirineu, el que més patirà

L'ambient fantàstic i les allaus de visitants han tornat a fer acte de presència. A la imatge, el carrer Mozart ■ O. DURAN

Gràcia torna a ser una festa

El barri recupera l'esplendor després de **dos anys** de pandèmia

NACIONAL. Plana 12

Un any del retorn al poder dels talibans a l'Afganistan

Les dones, amb la pèrdua dels pocs drets que tenien, en són les grans damnificades

EUROPA-MÓN. Plana 19

La tensió entre els Estats Units i la Xina torna a augmentar

EUROPA-MÓN. Plana 21

Aportacions catalanes universals

Josep Trueta i Josep Llimona

NACIONAL. Plana 14

SOCIETAT **ELS EFECTES DEL CANVI CLIMÀTIC**

Vista de la la glacera de la Maladeta-Aneto, al Pirineu occidental ■ ADRIÀ GALA / ARXIU

El Pirineu, la zona que més viurà l'emergència climàtica

■ Un informe del Servei Meteorològic de Catalunya indica que l'increment de la temperatura s'hi deixarà notar més ■ A les glaceres de la serralada els podrien quedar poques dècades de vida

M.M.
BARCELONA

De la mateixa manera que l'Àrtic s'està escalfant quatre vegades més de pressa que la resta del planeta, a Catalunya, la zona més glaçada, el Pirineu, també és on l'emergència climàtica ja ha deixat més petjada i on els canvis es deixaran notar de manera més ostensible, entre altres fenòmens, amb la desaparició de les glaceres d'aquí a poques dècades.

Les glaceres pirinenques ja fa temps que s'han anat fonent fins que ara en queden unes quaranta, lamentablement ferides de mort. Els experts asseguren que als cims més alts només hi quedaran congeses estàtiques, restes de glaceres, esquarterades per la calor, que ja no es podran desplaçar. Sense anar gaire lluny, la gla-

cera de la Maladeta, potser la més emblemàtica, està bipartida des de fa més d'una dècada i se li augura una evolució gens optimista.

La realitat del canvi climàtic ha quedat científicament explicada en un estudi d'escenaris climàtics regionalitzats elaborat pel Servei Meteorològic de Catalunya, a requeriment de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic (OCCC), per fer una projecció del clima al llarg del segle XXI arreu del país

Més incidència

El treball assenyalava la serralada més important del Principat i la reserva de glaç del sud d'Europa com l'ase dels cops de les pujades de temperatura que ja s'estan deixant notar i que, segons sembla, s'aniran fent més intenses, amb una projecció de

Anys secs o plujosos, però amb tendència a la baixa

L'informe del Servei Meteorològic de Catalunya admet que l'evolució de les precipitacions, ara com ara, no presenta una tendència definida. Per aquest motiu, al marge de les certeses sobre les temperatures, pel que fa a pluges, al conjunt de Catalunya s'espera "una gran varietat interanual, amb successió d'anys molt plujosos i anys molt secs", una alternança molt marcada que no coincideix amb períodes precedents, en

4 graus centígrads més de temperatura mitjana d'aquí a dues o tres dècades en bona part dels pics de la cadena.

L'estudi, que fa una anàlisi detallada i comparativa de diverses metodologies, revela que la temperatura mitjana a Catalu-

què el volum de les precipitacions al país era més o menys estable.

Aquesta previsió de diversitat hídrica s'accentua a l'hivern, en què les simulacions projecten "importants temporals de pluja durant l'hivern o la tardor al conjunt de Catalunya", i posa com a exemple els casos del temporal *Gloria* del gener del 2020 i els aiguats de l'octubre del 2019, que van generar molts danys materials i pèrdues econòm-

iques importants en bona part del país. "Malgrat la gran variabilitat projectada, les projeccions semblen apuntar cap a una disminució dels valors mitjans de les precipitacions cap a mitjans de segle", que serà molt més ostensible durant els estius". Segons algunes simulacions, la reducció de precipitacions cap al 2050 podria ser 40%, sobretot a l'estiu, en què les caigudes podrien arribar al 75%.

provar, l'estiu és l'època de l'any en què aquesta progressió es deixa notar més, fins al punt que ara com ara la temperatura a l'estiu és 2,5 graus més alta que als anys cinquanta del segle passat.

Alhora, ha augmentat el nombre de dies càlids,

l'estiu s'avança en els mesos precedents i s'allargassa i pren espai a la tardor, amb més nits tropicals i tòrrides. El dossier del Servei Meteorològic indica que "el sector nord-occidental del país és el que sol mostrar un major nombre d'índexs d'extrems amb valors de tendència significatius estadísticament".

I aquestes calorades es produiran, segons indiquen alguns experts, independentment de la reducció d'emissions que teòricament s'ha de produir a escala global. En general, es preveu que en la primera meitat del segle, és a dir, amb una projecció d'uns trenta anys vista, l'increment anual de la temperatura a Catalunya serà d'uns 3,5 graus al litoral i el prelitoral, que s'enfilarà fins als 4 graus esmentats a la regió pirinenca, que es podrien accentuar als cims del Pirineu occidental. Es dona la circumstància que aquests cims han estat històricament els punts on s'han registrats les temperatures mitjanes més baixes, al voltant d'uns 6 graus negatius a l'hivern, i per aquest motiu l'escalfament global augura mutacions sensibles en aquesta àrea.

Encara menys aigua

L'estudi conclou que, tot i que sempre és aventurat projectar escenaris amb tant de temps, i més en una zona de complexitat orogràfica com la cadena de muntanyes del nord de Catalunya, "els senyals actuals així com projectats d'increment de la temperatura al Pirineu són clars i contundents". I un dels més preocupants és l'alta probabilitat d'"aparició de nits tropicals a força indrets de la zona pirinenca que actualment es troben lliures de patir aquest índex extrem climàtic" i també sembla clar que hi haurà "disminució de la precipitació a l'estiu, amb la consegüent reducció de reserves hídriques".

Els experts consideren que si les concentracions de CO₂ a l'atmosfera durant aquest segle es mantenen en un escenari d'emissions moderat, s'aconseguiria reduir, no pas aturar, el ritme d'augment de la temperatura. Si, per contra, es continua avançant en un context d'emissions intenses, el panorama futur esdevé molt més desolador. ■